

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.
útján

az Alkotmánybíróság részére
1535 Budapest
Pf. 773.

11.Kpk.46.352/2016/2

Tisztelt Alkotmánybíróság!

3

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜJVEZŐK	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZELŐIRODA:	
Postai Gyűjtőiroda: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Képviseletével	
Érkezett:	2017 -02- 0 6
PÉLDÁNY:	3 IV
MELLÉKLET:	5 KÖZTUK
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATOK:	11 kpk. 46352/16

fy

A Péteri Ügyvédi Iroda (1125 Budapest, Fészek utca 16/b., levélcím: 1461 Budapest, Pf. 74.
képviseli: dr. Pucskó Albert ügyvéd)

[redacted] magyar állampolgár képviseletében az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/622 -0 /2017
Érkezett:	2017 FEBR 27.
Példány:	3 Kezelőiroda:
Melléklet:	3x5 db <i>du!</i>

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. december 8-i keltezésű, 11.Kpk.46.352/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenes, és semmisítse meg azt, mivel a végzés sérti az Alaptörvény **I. cikk (1) bekezdését, II. cikkét, valamint a VI. cikk (1) bekezdését.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.Kpk.46.352/2016/2. számú végzése 2016. december 8-án született meg, így a törvényes határidőben nyújtom be az alkotmányjogi panaszt. A bírósági döntés az Abtv. 27. § alkalmazásában a bírósági eljárást befejező döntés, hiszen az eljárást jogerősen lezárta, további jogorvoslatnak a döntés szerint nincs helye. A végzést 2016. december 15-én kézbesítették.

1

2. Az alábbiakban részletesen kifejtett alaptörvény-ellenesség a bírósági döntést érdemben befolyásolta, hiszen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alaptörvénytől álláspontja alapján határozott úgy, hogy Ügyfelem férje nem kaphat látogatási célú vízumot.

3.

[REDACTED]
[REDACTED] egyiptomi állampolgár látogatási célú egységes vízum kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő Magyarország Kairói Nagykövetségén.

Az első fokon eljáró szerv felperes kérelmét az Európai Parlament és Tanács 810/2009/EK Rendelete (Közösségi Vízumkódex) 32. cikk (1) bekezdés a) pont ii. alpontjában és a b) pontjában foglaltakra hivatkozással elutasította 2016. szeptember 5-i keltezésű és 2016. szeptember 21-én kihirdetett határozatával. A fellebbezés nyomán eljáró Külgazdasági és Külügyminisztérium az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 11.Kpk.46.352/2016/2. számú végzésében [REDACTED] felülvizsgálati kérelmét elutasította. Az eljáró bíróság a KKM/177-124/2016/Adm. számú, 2016. október 7-i keltezésű határozatát vizsgálta felül nemperes eljárásban.

4. Az Alaptörvény **NEMZETI HITVALLÁS** című preambuluma szerint az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. A II. cikk szerint az emberi méltóság sérthetetlen. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy **magán- és családi életét**, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét **tiszteletben tartsák**.

4.1 A magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog *expressis verbis* nem szerepelt az Alkotmányban, ezért az Alkotmánybíróság azt az emberi méltóságból mint szubszidiárius anyajogból vezette le. Az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való jogot az ún. általános személyiségi jog egyik megfogalmazásának tekinti. „A modern alkotmányok, illetve alkotmánybírósági gyakorlat az általános személyiségi jogot különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyiség szabad kibontakoztatásához való jogként, az önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság,

mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható” [8/1990. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1990, 42, 44-45.].

4.2 A jogi helyzet azonban megváltozott az Alaptörvény szabályozása következtében. Az Alkotmánybíróság a 32/2013. (XI. 22.) AB határozatában értelmezte a magánszférához való jogot és az annak viszonyát az emberi méltósághoz való joghoz. Megállapította, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – a régi Alkotmány 59. § (1) bekezdésével ellentétben – átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. A magánszféra lényege tekintetében továbbra is fenntarthatónak tartotta az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatában megfogalmazott – a magánélet fogalmának esszenciáját jelentő, általános érvényű – megállapítást, miszerint a magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek [36/2005. (X. 5.) AB határozat, ABH 2005, 390, 400.].

Rávilágított arra, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat. Az Alaptörvény II. cikke megalapozza a magánszféra alakítása érinthetetlen területének védelmét, ami teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja. Az Alaptörvény értelmében a magánszféra védelme azonban nem szűkül le az Alaptörvény II. cikke által is védett belső vagy intimszférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik (otthon). [...] (Indokolás [82]-[84])” {17/2014. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [29]}

4.3 A közigazgatási eljárás során Ügyfelem teljesen eszköztelen volt, mivel megtagadták az ügyfélként való elismerését, az őt megillető tájékoztatást, iratbetekintést. Mellékelten csatolom a Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli és Állampolgársági Főosztályának 2016. október 7-én kelt levelét.

A Ket. 2. § (2) bekezdése rögzíti, hogy a közigazgatási hatósági eljárásban tilos minden olyan különbségtétel, kizárás vagy korlátozás, amelynek célja vagy következménye a törvény előtti egyenlő bánásmód megsértése, az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője e törvényben biztosított jogának csorbítása. Az eljárás során az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani. Nyilvánvaló, hogy az eljárásban Ügyfelem ügyfélnek számít, mivel a Ket. 15. § (1) bekezdése

alapján ügyfél az a természetes személy, akinek az ügy jogát vagy jogos érdekét érinti. A házasságkötésre Egyiptomban került sor, a házasságkötés hazai, azaz magyarországi anyakönyvezése megtörtént, tehát a magyar jog alapján is elismert házasságról van szó.

Magyarország Alaptörvénye az L) cikk (1) bekezdésében a házassággal kapcsolatban az alábbiakat rögzíti: *„Magyarország védi a házasság intézményét, mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.”* Az Alaptörvény XV. Cikk (5) bekezdése a közösségi joggal összhangban további pozitív kötelezettségeket ír elő, amely szerint *Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.* Ez alapján tételesen megállapítható, hogy a férj vízumkérelmének elbírálása a feleség jogos érdekének a körébe esik, hiszen az Alaptörvény által védetten házastársakként egy családot alkotnak. Ehhez képest az eljáró közigazgatási szervek megtagadták Ügyfelemtől az ügyféli jogállást, sőt még a legegyszerűbb tájékoztatási kötelezettségüket sem teljesítették.

A kifogásolt bírósági végzés alaptörvény-ellenes módon ellehetetleníti azt, hogy Ügyfelem magán- és családi életét tiszteletben tartsák, hiszen vízum hiányában Ügyfelem férje nem léphet Magyarország területére, ezáltal a magyar Alaptörvény és a magyar jog által elismert család családi élete Magyarországon kizárt.

Megítélésünk szerint semmilyen ok nem mutatható ki, amely alapján jogszerűen lehetne korlátozni a házastársak családi együttéléshez való jogát. A családi élet sérelme értelemszerűen megvalósul mind a férj, mind a feleség esetében, hiszen a férj vízumkérelmének elutasítása hosszú távra elszakítja a családtagokat egymástól. Nem ésszerű elvárni a feleségtől, hogy a férjét követve olyan országba költözzenek, amelyben vallási, nemzetiségi, kulturális vagy nyelvi okból nem tudnak boldogulni, vagy ahol minimális szinten sem lenne biztosított a család lakhatása és megélhetése.

5. A kifogásolt bírósági döntés ellentétes az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett **Emberi Jogok Európai Egyezménye** (a továbbiakban: EJE) **8. cikkével is**, miszerint mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását tiszteletben tartsák. E jog biztosítása az államnak egy olyan alapvető, a nemzetközi és a hazai jogban egyaránt rögzített humanitárius kötelezettsége, amelyre az állami szerveknek döntéseik során figyelemmel kell lenniük. Ezen alapvető jog korlátozására csak indokolt, a nemzetközi dokumentumok által elismert esetekben van lehetőség:

„1. Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

A bíróságnak a döntése során mérlegelnie kellett volna, hogy létezik az EJEE 8. cikke által védeni rendelt érdek a vízumkérelem ügyében. Vizsgálnia kellett volna, hogy a családi élet, illetve az EJEB esetjogában kimunkált családfogalomnak megfelelő család létezik-e. Ennek keretében meg kellett volna állapítania, hogy az államot terheli pozitív, azaz tevőleges kötelezettség a családi élet tiszteletben tartásának a biztosítására vonatkozóan. Az adott tagállamnak, jelen esetben Magyarországnak nem csak tartózkodási, de tevőleges magatartási kötelezettsége is fennáll a magán- és családi élet zavartalanságának a biztosítása érdekében.

E kötelezettség ilyesforma értelmezése az EJEB jogértelmezésében is helyet kapott, ezt nevesítik az alábbi ítéletek hivatkozott paragrafusai is:

Marckx v. Belgium para 31 (Application number: 6833/74);

X és Y v. Hollandia para 23 (Application number: 8978/80);

Abdulaziz, Cabales és Balkandali v. Egyesült Királyság para 67 (Application number 9214/80; 9473/81; 9474/81);

Hokkanen v. Finnország para 35 (Application number. 19823/92).

Ezen felül a **Marckx v. Belgium** (Application number: 6833/74) ügyben a strasbourgi Bíróság leszögezte, hogy a családi élet tiszteletben tartásához való jog magában foglalja a családi kapcsolatok „normális fejlődéséhez” szükséges, a családtagok együttéléséhez való jogot is. Tartalmazza továbbá a családi élet védelmének jogi kategóriája annak a lehetőségét is, hogy a család egyes tagjai „élvezhessék egymás társaságát”, amelyet az **Olsson v. Svédország** (Application number: 10465/83) ügyben hozott döntés tartalmaz. A tagállamok kötelezettsége, hogy megteremtsék ezeknek a jogi kereteit, abban az esetben, ha a kérelem elutasításának nincs nemzetbiztonsági alapja.

Másodsorban azt kellett volna vizsgálnia az eljáró bíróságnak, hogy a családi élet tiszteletben tartásához való jogba történő beavatkozás, azaz a jog korlátozása megfelel-e az EJEE 8. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Álláspontunk szerint jelen esetben beavatkozás történt a házastársak családi élet tiszteletben tartásához való jogába, azaz a férj látogatási célú egységes vízum kiállítása iránti kérelmének az elutasítása sérti a család, ezáltal a családtagok jogát. A beavatkozásra ugyanis csak törvényben meghatározott esetben kerülhet sor, valamint az EJEE 8. cikk (2) bekezdésében taxatíve felsorolt

valamely legitim cél (ilyen a nemzetbiztonság védelme, a közbiztonság védelme – zavargás és bűncselekmény megelőzése, a közegészség védelme, az erkölcsök védelme, az ország gazdasági jóléte, tehát mások alapvető jogainak védelme) érdekében történhet, és csak abban az esetben, ha a korlátozás szükséges egy demokratikus társadalomban. Már a közigazgatási eljárásban eljáró hatóságoknak meg kellett volna állapítaniuk, hogy a férj vízumkérelme esetében ezek a célok nem relevánsak, ezzel egyidejűleg ki kellett volna állítaniuk a számára a látogatási vízumot.

Mérlegelnie kellett volna már a közigazgatási szerveknek a házastársak családi körülményeit, családi kapcsolatuk kialakulásának a körülményeit, a kapcsolattartás módját és gyakoriságát, illetve azt, hogy milyen nehézségekkel kellene szembenézniük a házastársaknak a férj származási országában. A fenti mérlegelés során különös jelentősége van a jelenleg hatályos uniós jognak, hiszen európai uniós polgártól (így a magyar állampolgárság feleségtől) egyáltalán nem lehet elvárni, hogy olyan országban éljen, ahol nem kíván letelepedni, őt ugyanis megilleti a szabad mozgás és tartózkodás joga. A családi élet tiszteletben tartásához való jog ráadásul az alapvető jogok közé tartozik, amely a közösségi jogrend védelme alatt áll [például a **Carpenter-ügyben (C60/00)** hozott ítélet].

6. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

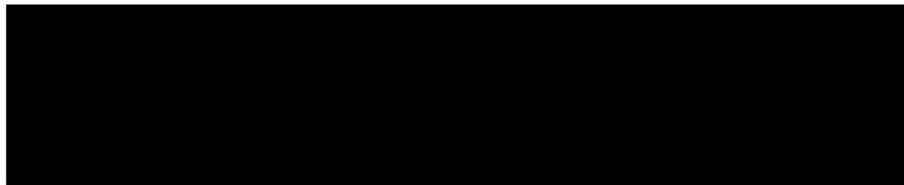
7. Megbízóm közvetlen érintettsége nem vitatható, mivel a konkrét ügyben Ügyfelem maga volt mindegyik közigazgatási döntés, továbbá a kifogásolt bírósági döntés elszenvetője. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.Kpk.46.352/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenesen elvonta Ügyfelem családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát. Azzal, hogy mind a közigazgatási szervek, mind a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság negligálta Ügyfelem családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát, Ügyfelem emberi méltóságán is csorba esett, sérült az emberi méltósága, így bekövetkezett az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés és a II. cikk sérelme.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. december 8-i keltezésű, 11.Kpk.46.352/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenes,

és semmisítse meg azt, mivel a végzés sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését, II. cikkét, valamint a VI. cikk (1) bekezdését.

Tisztelettel,

Budapest, 2017. február 3.

dr. Pucsek Albert

ügyvéd

1135 Budapest, Fészek u. 16/B
Adószám: 18233843-2-43

Mellékletek:

- ügyvédi meghatalmazás;
- Vízumkérelem elutasítása (2016.09.05.);
- Külgazdasági és Külügyminisztérium Határozata (2016.10.07.);
- Külgazdasági és Külügyminisztérium levele (2016.10.07.);
- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzése (2016.12.08.)

